

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om folkeforsikring.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2122, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1073).

Der var stillet 28 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Andresen: De fleste af de ændringsforslag, der er stillet til det foreliggende lovforslag, er en følge af lov nr. 111 af 29. marts 1960, ved hvilken der gennemførtes en række ændringer vedrørende ventetillæg, ægteskabstillæg, personlige tillæg og zoneinddelingen. De er tiltrådt af hele udvalget. Jeg kan anbefale dem og skal i øvrigt ikke knytte bemærkninger hertil.

Til de øvrige ændringsforslag vil jeg gerne føje enkelte kommentarer.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på at ændre lovens titel fra „lov om folkeforsikring“ til „lov om invalide- og folkepension“. Efter de ændringer, der har fundet sted i de sociale love i de senere år, er det rimeligt, at lovens titler bringes i overensstemmelse med deres nye indhold, og da folkeforsikringsloven for fremtiden alene omhandler de to pensionsformer, er det naturligt at ændre dens titel som foreslået.

Ved ændringsforslag nr. 3 ophæves bestemmelserne om værdighedsbetingelser for adgang til folkepension og om, at modtagelse af offentlig hjælp skal kunne udelukke en person fra adgang til folke- og invalidepension. Allerede ved første behandling gjorde jeg opmærksom på, at mit parti

gerne så, at det bortfald af værdighedsbetingelserne, der var foreslået for invalidepensionisternes vedkommende, også kom til at gælde for folkepensionisterne. Det drejer sig kun om få tilfælde i alt, og i betragtning af, at f. eks. straffede personer bevarer retten til folkepension, bør de nu resterende værdighedsbetingelser udgå af loven.

Jeg henstillede ved første behandling, at der skete en forhøjelse af invaliditetstillægget; det er jo den almindelige invalidepensionists eneste ekstra ydelse. Jeg tænker her især på de yngre invalider, hvis forsørgerpligter og udgifter i øvrigt er større, og det glæder mig, at ministeren har stillet ændringsforslag nr. 8, hvorefter tillægget foreslås forhøjet fra de nuværende 528 kr. til 600 kr. årlig. Det er en tiltrængt omend beskeden forhøjelse af invaliditetstillægget.

I udvalget har vi med ministeren drøftet et andet spørgsmål, som jeg omtalte ved første behandling. Det drejer sig om fremgangsmåden ved udbetaling af folkepensionens mindstebeløb til personer, som modtager pension fra det offentlige. Efter gældende praksis bliver pensionen og mindstebeløbet udbetalt af to forskellige kasser. Efter ændringsforslag nr. 14 bemyndiges socialministeren til at fastsætte regler for denne udbetaling, og jeg går så ud fra, at ministeren vil finde frem til en forenkling, så pensionisterne kan få deres mindstebeløb og pension udbetalt sammesteds fra.

Også en eventuel udjævning af zonerne har været drøftet i udvalget. Fra ministeren er modtaget visse beregninger over, hvad det ville koste, hvis en udjævning fandt sted over en årrække. Da der allerede i indværende år er foretaget en forhøjelse af grundbeløbene i zone III og II, har vi i udvalget været enige om ikke til dette lovforslag at stille ændringsforslag om yderligere udligning, men det vil efter mit partis opfattelse være rigtigt at fortsætte den begyndende udjævning, så man efterhånden i hvert fald får løftet zone III op i plan med zone II.

På ét område har der ikke kunnet opnås enighed i udvalget, det er med hensyn til finansieringen. Over for ministerens forslag om et invalidepensionsbidrag på $\frac{1}{4}$ pct. af den skattepligtige indkomst står et ændringsforslag fra venstre og de konservative